

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.101/2020/3.

A felperes: felperes, cím2.

A felperes képviselője: Kussinszky és Juhász Ügyvédi Iroda, cím3.

Az alperes: alperes-e, cím1.

Az alperes képviselője: Kozma és Fáy Ügyvédi Iroda, cím

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.22.272/2019/18.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes ... Önkormányzata polgármestere, és a 2019. október 13-i önkormányzati választás egyik főpolgármester-jelöltje volt. ...-én az alperes által szerkesztett ... internetes portálon „Nagyon mellélőtt felperes: A rendőrség már vizsgálja a ... sportcentrum botrányos ügyét” címmel az alábbi cikk jelent meg a ... híre alapján:

[2] „Igencsak mellélőtt felperes, amikor perrel fenyegetőzött és hazugsággal vádolta meg portálunkat azután, hogy beszámoltunk róla: hivatali visszaélés gyanúja miatt feljelentést tettek felperes ... hivatala és a kerület sportcentrumba közötti több százmillió forintos irreális követelés és pénzmozgás vonatkozásában - olvasható ahu-n. Azóta a Fővárosi Főügyészség is megerősítette, hogy megérkezett hozzájuk a feljelentés, a rendőrség pedig közölte, hogy feljelentés-kiegészítés keretében már vizsgálja az ügyet.

Ahogy arról nemrég a portál beszámolt: hivatali visszaélés miatt tett feljelentés ... a Fővárosi Főügyészségen annak a – kiszivárgott – levélnek a tartalma alapján, amelyben több százmillió forintos irreális követelés és pénzmozgás rajzolódik ki felperes ... polgármester hivatala és a ... Kft. között. A feljelentés szerint a tavalyi év során a ... önkormányzat a 100 százalékos tulajdonában lévő gazdasági társaságából egy megalapozatlan értékbecslés alapján, de még annak megállapításait is felülírva, egy jogellenes felmondással, színlelt és semmis bérleti szerződéssel csökkentette az említett kft. törzstőkéjét mintegy bruttó 320 millió forint értékben. Ez a lépés az önkormányzat saját gazdasági társaságát csődközeletbe sodorta. Felperes ennek ellenére tavaly szeptemberben levelében felszólította a kft. ügyvezetőjét a bérleti szerződés megkötésére. Ez a szerződés háromhavi bérleti díjat határozott meg, amely az említett 320 millió forintos összeget tette ki – olvasható a feljelentésben, amely arra is kitér, hogy a bérleti díj összege a teljes 2019-es évre összesen 137 millió forint lett volna, így viszont három hónapra 320 millió forintot állapítottak meg. A bérleti szerződés tárgyát képező ingatlanokat a döntést megelőzően az önkormányzat egy harmadik fél részére

ingyenesen kívánta használatba adni tizenöt évre, teljes egészében figyelmen kívül hagyva a terület lakosainak érdekeit – áll a feljelentésben.

A beadvány – idézve a levelet – arra is kitér, hogy a kft. ügyvezetése kényszerpályára került, hiszen felperes írásos felszólításának következményeképpen alá kellett írnia a bérleti szerződést, ezért átutalták a 320 millió forintot, mely az önkormányzat bankszámláján jóváírásra került. A pénzösszeg beérkezése után hat nappal az önkormányzat a kft. részére egy szabálytalanul kiállított számlával – ahol a fizetési határidő előbb jár le, mint ahogyan a sztornó számla kiállításra került – felrúgta az aláírt szerződést, azonban egyetlen forintot sem fizetett vissza a kft.-nek – derül ki a levélből, amiben azt is leírták, hogy az önkormányzat saját belső ellenőrzése is megállapította a jogsértést jelentésében, amelyben egyértelműen kijelentik, hogy az átutalt pénz megérkezett az önkormányzat számlájára, akik egy héttel később, 2018. október 2-án egy sztornó számlát állítottak ki a bérleti szerződés megszűnésére tekintettel. Kétszeresen fájdalmas a ... polgárok számára, hogy a bérleti szerződés megszüntetéséről semmilyen képviselő-testületi döntés nem született, így az akció felperes magánszáma volt, egyszemélyes döntést hozott tehát az ügyben – hangsúlyozza a kiszivárgott, ahu által korábban közölt levél írója, illetve a feljelentésében

A rendőrség is vizsgálódik.

A Fővárosi Főügyészség portálunknak múlt héten megerősítette, hogy megérkezett hozzájuk a feljelentés, amely végül a ... Rendőrkapitánysághoz került. A rendőrség megkeresésünkre közölte, hogy az ügyben feljelentés-kiegészítést rendeltek el. Ez annyit jelent, hogy a hatóság további adatokat gyűjt, majd harminc napon belül dönt a nyomozás esetleges megindításáról, vagy adott esetben feljelentés elutasításáról. Felperes ahu-nak azt mondta, hogy szerinte az ominózus levél valótlanságokat tartalmaz, a sportpálya működése biztosított, sőt, komoly fejlesztéseket valósítottak meg a területen, majd a feljelentésről szóló cikkünk megjelenése után Facebook-posztjában perrel fenyegetőzött, és elődjére, illetve ...-ra tolta a felelősséget, holott az ügyben okiratok is rendelkezésre állnak.”

[3] A felperes 2019. augusztus 16-án eredménytelenül kérte a cikk helyreigazítását az alperestől. Erre figyelemmel a bírósághoz fordult, keresete pedig arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperes kiadóját a perköltség megfizetésére, míg az alperest az alábbi tartalmú sajtóhelyreigazító közlemény közzétételére:

[4] „Helyreigazítás:

A napján a »Nagyon mellélőtt felperes: A rendőrség már vizsgálja a ... sportcentrum botrányos ügyét« című cikkünkben valótlannul állítottuk, hogy »a tavalyi év során a ... önkormányzat egy jogellenes felmondással, színlelt és semmis bérleti szerződéssel csökkentette a ... Kft. törzstőkéjét mintegy bruttó 320 millió forint értékben.«

A valóság ezzel szemben az, hogy a ... képviselő-testület 2018. szeptemberében döntött arról, hogy az Önkormányzat a ... Kft.-vel 2018. október 1-jétől 2019. december 31-ig tartó időtartamra bérleti szerződést köt a ... szám alatt található sportpályára, a ... szám alatt található sportpályára és a ... szám alatt található gyerektáborra, összesen 360.041.365, - Ft + ÁFA bérleti díj ellenében, A bérleti szerződés megkötése állításunkkal ellentétben azonban nem jelentette a törzstőke leszállítását.

Valótlannul állítottuk továbbá, hogy »a bérleti díj összege a teljes 2019-es évre összesen 137 millió forint lett volna, így viszont három hónapra 320 millió forintot állapítottak meg. «A valóság ezzel szemben az, hogy a képviselő-testület döntése alapján megkötött bérleti szerződés 2018. október 1. és 2019. december 31. közötti időtartamra vonatkozott, erre a tizenöt hónapos időszakra határoztak meg a felek 360.041.365,-Ft + ÁFA összegű bérleti díjat.

Valótlanul állítottuk továbbá cikkünkben, hogy »a kft. ügyvezetése kényszerpályára került, hiszen felperes írásos felszólításának következményeképpen alá kellett írnia a bérleti szerződést«. A valóság ezzel szemben az, hogy a cég ügyvezetőjének a ... képviselő-testület 2018. szeptemberében meghozott, a bérleti szerződés megkötésére vonatkozó, 19 igen és 2 nem szavazati aránnyal meghozott döntése miatt kellett aláírnia a bérleti szerződést. A polgármester által az ügyvezetőnek címzett levél a képviselő-testületi határozat végrehajtására irányult.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy »a bérleti szerződés megszüntetéséről semmilyen képviselő-testületi döntés nem született, így az akció felperes magánszáma volt, egyszemélyes döntést hozott tehát az ügyben.« A valóság ezzel szemben az, hogy a bérleti szerződés megkötéséről és annak megszüntetéséről is a ... képviselő-testület döntött, így az nem felperes magánszáma volt. A szerződés felbontására vonatkozó határozatot a Képviselő-testület 2018. októberében egyhangúlag fogadta el.”

[5] A felperes előadta, hogy a ... képviselőtestület 2018 szeptemberében döntött arról, hogy az Önkormányzat a ... Kft.-vel 2018. október 1-től 2019. december 31-ig tartó időtartamra bérleti szerződést köt a ... szám alatt található sportpályára, a ... szám alatt található sportpályára és a ... szám alatt található gyermektáborra, összesen 360.041.365 forint + áfa bérleti díj ellenében. A bérleti szerződés megkötése azonban nem jelentette a törzstőke leszállítását. A felek a bérleti díjat tizenöt hónapos időszakra határozták meg. A cég ügyvezetőjének a ... képviselőtestület 2018 szeptemberében meghozott, a bérleti szerződés megkötésére vonatkozó, 19 igen és 2 nem szavazati aránnyal meghozott döntése miatt kellett aláírnia a bérleti szerződést. A polgármester által az ügyvezetőnek címzett levél a képviselő-testületi határozat végrehajtására irányult. A bérleti szerződés megkötéséről és annak megszüntetéséről is a ... képviselőtestület döntött, így az nem a felperes „magánszáma” volt. A szerződés felbontására vonatkozó határozatot a képviselő-testület 2018 októberében egyhangúlag fogadta el. A felperes keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át és a Pp. 495-496.

§-ait jelölte meg. A kereseti kérelem megegyezett a sajtószervnek korábban megküldött helyreigazítási kérelemben foglaltakkal.

[6] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte az alperes kiadója, a ... Zrt. javára. Hivatkozott a PK 14. számú állásfoglalásra valamennyi sérelmezett közlés tekintetében, mivel az üggyel kapcsolatban nyomozás folyik, amelyről a sajtó jogosult tájékoztatást adni. Az első két sérelmezett szövegrész tekintetében vitatta a felperes keresetösségi jogát, mert a híradás nem a felperesre, hanem a ... önkormányzatra vonatkozik. Az első sérelmezett tartalomról előadta, hogy az ügyben tett feljelentés szerint a ... önkormányzat arról döntött, hogy leszállítják a ... Kft. törzstőkéjét, majd kezdeményezték a cégbíróságnál a változásbejegyzési eljárást. Ezt azonban a cégbíróság elsőfokon elutasította, amely ellen az önkormányzat fellebbezett. A fellebbezés folytán a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta az elsőfokú határozatot, és rendelkezett a törzstőke leszállításáról. A másodfokú határozat 2018. szeptember 25-i keltezésű. A három kérdéses ingatlant ebben az időszakban is – haszonkölcsön szerződés alapján – a ... Kft. használta ingyenesen. A ... önkormányzat képviselőtestülete a másodfokú határozathozatal előtt visszavonta a haszonkölcsön-szerződés megkötésére vonatkozó határozatait, továbbá a tőke leszállításra vonatkozó határozatát is. Ugyanezen a napon, 2018. szeptember 20-án a képviselőtestület arról is határozott, hogy a ... Kft.-nek bérbeadással hasznosítja a három ingatlant. A bérleti díjat két részletben kellett megfizetni, az első részlet összege bruttó 320.000.000 forint volt, amelyet a bérlő fizetett meg a ... önkormányzatnak. A vonatkozó számla kelte 2018. szeptember 26. Ezt a számlát azonban 2018. október 2-án

érvénytelenítették (stornózták), mert az önkormányzat valószínűleg tudomást szerzett a Fővárosi Ítéltábla határozatáról. Az önkormányzat 2018. október 18-án már a bérleti szerződés megszüntetéséről, és arról határozott, hogy változatlanul haszonkölcsön formájában történjen az ingatlanok használata. E tényekből pedig le lehetett vonni azt az okszerű következtetést, hogy a ... önkormányzat színlelt és semmis bérleti szerződéssel csökkentette a ... Kft. törzstőkéjét és a bérleti szerződéssel tőkekivonást színlelték. A 320.000.000 forintot ugyanis az önkormányzat megkapta, azonban vissza már nem fizette. Ténylegesen tehát csak pár napig állt fenn az a jogviszony, amely miatt a kft. 320.000.000 forintot kifizetett. Az önkormányzat által meghatározott bérleti díj egyébként is feltűnően magas összegű volt.

[7] A második sérelmezett közléssel kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy három szakvélemény szerint is összesen nettó 110.712.000 forint összegű lett volna a bérleti díj. Ennek bruttó összege kb. 140.000.000 forint, vagyis a cikkben szereplő 137.000.000 forintos összeg ettől mindössze 3.000.000 forinttal tér el. Az összeghez mérten ez a különbség lényegtelen tévedésnek minősül, ezért nem szolgáltat alapot a sajtó-helyreigazításhoz. Szintén a lényegtelen tévedés körében kell értékelni, hogy bruttó 320.000.000 forintot három hónapra fizettek ki, mert ténylegesen nem három hónapról, hanem csak pár napról volt szó és e szövegrészeknek van valóságtartalma. A negyedik sérelmezett közlés körében sincs helye sajtó-helyreigazításnak, mert a közlés egyrészt valós, másrészt értékítélet arról, hogy a történetek felperes magánszámaként értékelhetőek-e. A korábban kiállított bruttó 320.000.000 forintról szóló számla érvénytelenítése 2018. október 2-án történt, vagyis korábban, mint a képviselő-testületi döntés időpontja. Ebből lehetett azt a következtetést levonni, hogy a polgármester érvénytelenítette a számlát.

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes által szerkesztett internetes portált üzemeltető ... Zrt.-nek 38.100 forint perköltséget, valamint az államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

[9] Határozatának indokolásában idézte Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdését, R) cikkét, a IX. cikk (1)-(2) és (6) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, a 12. § (1) bekezdését, a Pp. 495. § (1) bekezdését és a 496. § (1)-(2) bekezdését. Kitért az Alkotmánybíróságnak a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival kapcsolatos, irányadó döntéseire. Az ítélezési gyakorlatból a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalásait idézte.

[10] Abból indult ki, hogy a PK 12. számú állásfoglalással összhangban a cikk egészét az összefüggések figyelembevételével kellett értelmezni és a helyreigazítási kérelem teljes tartalmát értékelni.

[11] A Pp. 495. § (1) bekezdésének a PK 13. számú állásfoglalással egybevetett értelmezése alapján vizsgálta a felperes perbeli legitimációját. Arra figyelemmel, hogy sajtóperben a jogsértés valótlan tényállítással, valótlan tények híresztelésével, illetve való tények hamis színben feltüntetésével valósulhat meg, a sajtó-helyreigazítást is csak az a személy kérheti, akivel kapcsolatban a jogsértő közlés megtörtént. Kereshetőségi joga nem kizárólag a cikkben megnevezett személynek lehet, hanem annak is, akinek személyére a közlés vonatkozik, azt érinti, és személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Az érintettséghez elegendő annak a körülménynek a bizonyítottsága is, hogy a személy a cikk egészéből megállapítható legyen. A cikk lényegében a felperes szerepét, tevékenységét vizsgálja egy önkormányzati jogügyletben. Az elsőfokú bíróság az előbbieket alapján arra következtetett, hogy a felperes vonatkozásában kétséget kizáróan fennáll a felismerhetőség, így megilleti az érvényesíteni kívánt jog.

[12] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási kötelezettséggel kapcsolatos okfejtése szerint az alperesnek kellett bizonyítania, hogy a cikkben szereplő kijelentések a valóságnak megfelelnek, nem tüntette fel hamis színben a valóságot, illetve nem híresztelt valótlan

tényeket. Az alperes arra hivatkozott, hogy a perbeli cikkben foglaltak a feljelentéseken alapulnak, melyről a sajtó jogosult beszámolni. A PK 14. számú állásfoglalás szerint ugyanis nincs helye sajtó-helyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről.

[13] A bíróság által a bizonyítási eljárás keretében beszerzett, a ... Osztály .../2019/bü. számú átirata szerint ifj. ... 2019. július 9-én a Fővárosi

Főügyészségen tett bejelentést, ... pedig a ... Rendőrkapitányságára nyújtotta be a 2019. július 24-én megfogalmazott feljelentését. Ez utóbbi irat megegyezik az alperes által korábban 12. sorszám alatt már csatolt feljelentéssel. A ... Osztály a két feljelentés alapján 2019. július 29-én rendelt el nyomozást hűtlen kezelés büntett gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen.

[14] A cikk megjelenésének időpontjában (...) ifj. ... már megtette bejelentését a Fővárosi Főügyészségen, és az egyebekben ugyanazon tényállást tartalmazta, mint a pár nappal később, ... által megtett feljelentés. Az ifj. ... által tett bejelentés lényegében a ...hu portálon 2019. július 9-én megjelent „Felperes egészen elképesztő húzással vett el 320 millió forintot a ... sportcentrumtól” című cikket tartalmazta. A cikk teljes egészében, szó szerint szerepel a bejelentésben. A benne foglaltak a bejelentő szerint bizonyítottság esetén hivatali visszaélés büntett gyanújára utalnak, erre tekintettel kérte az ügy kivizsgálását. A bejelentés alapjául szolgáló és abban szó szerint hivatkozott cikkben megtalálható egy panaszos által benyújtott levél, amelyben az alábbiak olvashatók:

[15] „Az önkormányzat egyik 100%-os tulajdonában lévő, azaz saját tulajdonú gazdasági társaságából a 2018 évben egy megalapozatlan értébecslés alapján, de még annak megállapításait is felülírva, egy jogellenes felmondással színlelt és semmis bérleti szerződéssel csökkentette a Kft. törzstőkéjét mintegy bruttó 320 000 000 Ft értékben a Kft.-t fizetéseképtelenség közeli helyzetbe sodorva ezzel a lépéssel (fedezetelvonó szerződés).

[16] felperes polgármester, ... Önkormányzata képviselőjében 2018. szeptember 25. napján kelt levelében felszólította a Kft. ügyvezetőjét a bérleti szerződés megkötésére, valamint a jogellenes és irreális módon az önkormányzat által meghatározott bruttó 320.000.000 Ft 3 havi bérleti díj (a 2019. évi teljes bérleti díj összege mindösszesen csak 137.252.533 Ft lett volna) megfizetésére. A bérleti szerződés összességében bruttó 457.252.534 Ft bérleti díjat határozott meg mindösszesen csak 15 hónap határozott időtartalomra akként, hogy azt megelőzően a bérleti szerződés tárgyát képező ingatlanokat az önkormányzat egy harmadik fél részére ingyenesen kívánta használatba adni 15 évre, teljes egészében figyelmen kívül hagyva a terület lakosainak érdekeit. A Kft. ügyvezetése nem tehetett mást (felperes írásos felszólításának következményeképpen) mint azt, hogy aláírta a bérleti szerződést és átutalta az összeget így az önkormányzat bankszámláján jóváírásra került a bruttó 320.000.000 Ft (3 havi bérleti díj). Majd a 320.000.000 Ft-nak az önkormányzathoz történő beérkezése után 6 nappal az önkormányzat a Kft. részére egy szabálytalanul kiállított számlával (teljesítés kelte 2018. 09. 26.; számla kiállításának kelte 2019. 10. 02.; teljesítési határidő 2019. 10. 01.; tehát a fizetési határidő előbb jár le, mint ahogyan a sztornó számla kiállításra került) úgymond felrúgott mindent, ami eddig történt. Ugyanakkor az önkormányzat egyetlen egy Ft-ot sem fizetett vissza. Az önkormányzat egyéb módon csak a 2019. évben »számolt el« úgymond a 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társasággal. Az önkormányzat saját belső ellenőrzése is megállapította a jogsértést jelentésében, amelyben megállapította, hogy a Kft. a bérleti díj I. részletét bruttó 320.000.000 Ft-ot 2018. 09. 26-án átutalta az önkormányzat részére. Az önkormányzat 2018. 10. 02-án V11008-01466 számon egy ún. sztornó számlát állított ki a bérleti szerződés megszűnésére tekintettel (szerződés – jogsértő – felbontása miatt). A bérleti szerződés megszüntetéséről ekkor képviselő-testületi döntés nem is történt, tehát ezt ismét felperes ismételt egyezményi döntése alapján tette az

önkormányzat. Ki kell jelenteni, hogy felperes célja nem bérleti szerződés megkötése volt, hanem a Kft. törzstőkéjének a direkt elvonása, felvetve ezzel a saját tőke csorbítása elkövetésének a gyanúját is.”

[17] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése után egyértelműen megállapíthatónak tartotta, hogy a felperes által sérelmezett, ... által nyújtott híradáson alapuló cikk ifj. ... 2019. július 9-én a Fővárosi Főügyészségen tett azon bejelentését ismertette, amely (valamint ... 2019. július 24-i feljelentése) alapján a ... Osztálya által 2019. július 29-én ismeretlen tettes ellen, hűtlen kezelés gyanúja miatt rendelt el nyomozást. Erre viszont az alperesnek a PK 14. számú állásfoglalás alapján lehetősége volt. A felperes által sérelmezett egyes tartalmak külön-külön való vizsgálatára így nem is volt szükség, mivel azok mindegyike szerepelt ifj. ... 2019. július 9-i bejelentésében.

[18] Az elsőfokú bíróság mindezekből arra következtetett, hogy a sérelmezett részek miatt sajtóhelyreigazítás elrendelésének nincs helye. A cikk ugyanis a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit egy büntető ügy alapjául szolgáló bejelentés tartalmáról, amelyre az alperesnek lehetősége volt. Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a perben kizárólag a sajtó-helyreigazítási igény megalapozottságának jogi szempontjait lehetett vizsgálni. A bíróságnak nem kellett állást foglalnia arról, hogy a bejelentés, illetve feljelentés tartalma mennyiben tette megalapozottá a nyomozás elrendelését. Az ifj. ... által a Fővárosi Főügyészségen tett bejelentés alapján a sajtónak lehetősége volt a perbeli cikk közlésére, az abban foglalt következtetések levonására, különösen röviddel egy önkormányzati választás előtt. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a véleménynyilvánítás mellett a társadalmi, politikai vita sem lehet sajtó-helyreigazítás alapja és a felperes szubjektív érzete miatt sincs lehetőség sajtó-helyreigazításra. A véleménynyilvánítás szabadsága alapján a sajtónak joga és lehetősége van még a kritikus hangvételű cikkek megírására, ilyen tartalmú közlemények közzétételére is.

[19] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. és 4/A. §-a alapján mérlegeléssel, 30.000 forintban állapította meg. A feljegyzett kereseti illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján a felperesre terhelte. Az alperesnek járó perköltséget a sajtótermékért szerkesztőségi felelősséget vállaló, az internetes oldalt üzemeltető, jogképességgel rendelkező jogi személy (... Zrt.) részére rendelte megfizetni.

[20] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatására és az alperes perköltségben marasztalására irányult. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában jelölte meg.

[21] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves jogi következtetést levonva utasította el a keresetet, ezért az ítélet anyagi jogi jogszabályt sért. Az Smtv. 12. § (1) bekezdésének téves jogszabályértelmezése az ítéletet megalapozatlanná tette. A PK 14. számú állásfoglalás figyelembevételével sem juthatott volna az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a hűtlen kezelés miatt, ismeretlen személy ellen indult büntetőeljárásról az alperes jogosult volt tájékoztatni. Az ügyben ekkor még vádirat benyújtására, nyilvános tárgyalás tartására nem került sor, ítéletet sem hozott a bíróság. A cikk megjelenésekor mindazok a közlések, amelyek a ... önkormányzat és a ... Kft. közötti bérleti szerződésről szólnak, akkori pozíciójára figyelemmel reá is vonatkoztak, hiszen az önkormányzat cselekvősege, harmadik személyek irányában szükségszerűen a polgármesterhez kapcsolódik. A cikkben szereplő gazdasági társaság létesítő okiratának módosítását a felperes írta alá. A cikk félreérthetetlenül azt a látszatot keltette, hogy a felperes eljárása a feljelentésben írt, jogellenesnek beállított szerződésekkel, cégeljárásokkal összefüggésben bűncselekményt valósított meg és megkárosította a kft.-t is. Téves az

elsőfokú bíróság okfejtése atekintetben is, hogy a sérelmezett tartalmak különálló vizsgálata szükségtelen volt. Az ismeretlen személy által indított, majd tudomása szerint bűncselekmény hiányában megszüntetett nyomozás önmagában nem lehet akadálya az Smtv. 12. § (1) bekezdése által biztosított igénynek.

[22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[23] A fellebbezés alaptalan.

[24] Figyelemmel arra, hogy a felperes az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében támadta, a határozatnak jogerőre emelkedett része nem volt, a másodfokú felülbírálat arra teljes mértékben kiterjedt. Erre irányuló fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság mellőzte a felperes ügylegitimációjával kapcsolatos bírósági megállapítások értékelését. A fellebbezés tartalma alapján a Fővárosi Ítéltáblának a felek jogvitájának két lényegi eleme, a keresetben állított, valótlan tény állítása vagy híresztelése és az alperes, mint sajtószerv jogszabályt sértő beszámolója tekintetében kellett vizsgálnia az elsőfokú döntést és annak jogi indokait.

[25] Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel és alkalmazta az irányadó törvényi rendelkezéseket. Az alperes védekezése alapján a bizonyítandó tényeket is helyesen határozta meg. Az alperes

arra hivatkozott, hogy a perbeli cikkben foglaltak magánszemély feljelentésén alapulnak, amelyről a sajtó jogosult beszámolni. Helytállóan érvelt azzal, hogy amennyiben a sajtószerv az általa írt vagy átvett hírben a valóságnak megfelelő tájékoztatást nyújt a feljelentésben foglaltak tartalmáról, helyreigazításra nem kötelezhető. A PK 14. számú állásfoglalás II. pontja szerint ugyanis nem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége a sajtószervet abban az esetben, ha a valóságnak megfelelően közli a vádirat, illetőleg a büntető bírósági tárgyalás, a nem jogerős büntető bírósági ítélet tartalmát, közöttük a vádlott védekezését is. A felperes megítélése szerint a PK állásfoglalás idézett részéből következően a vádemelés előtti szakaszban a sajtó nem számolhatott volna be a feljelentésben foglaltakról. Kétségtelen, hogy a PK 14. számú állásfoglalás nem tér ki arra a kérdésre, hogy a vádirat benyújtása előtt, a nyilvánosság kizárásával folyó nyomozási eljárásban a sajtót megilleti-e a tájékoztatási jog, azt viszont kimondja, hogy a sajtót terheli a közlés valóságtartalmának bizonyítása.

[26] A sajtó tájékoztatási jogával kapcsolatban azt kell figyelembe venni, hogy az egyes büntetőeljárási cselekményekre és a büntetőeljárásban részt vevő személyekre vonatkozó szabályokról szóló 12/2018. (VI. 12.) IM rendelet 37. § (1) bekezdése alapján, a büntetőeljárás során a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a rendeletben foglaltak szerint nyújt tájékoztatást a büntetőeljárással kapcsolatban. Ennek módjára vonatkozó szempontokat és korlátokat a rendelet 42-44. §-a tartalmazza. A jogszabály – egyebek mellett – a 42. § (3) bekezdésben szól arról, hogy a tájékoztatás nem eredményezheti az emberi méltóság és személyiségi jog sérelmét, ideértve különösen az ártatlanság vélelmének megsértését [a) pont aa) alpont]. Az Smtv. ugyancsak releváns rendelkezése, a 21. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom-szolgáltató a jogszabályok keretei között önállóan dönt a médiatartalom közzétételéről, és felelősséggel tartozik az Smtv.-ben foglaltak megtartásáért. Ezek közül kiemelendő a 4. § (3) bekezdésben foglalt felelősségi szabály, amely szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint pedig mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

[27] E szabályok együttes értelmezéséből az következik, hogy a sajtó jogosult a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásokról tájékoztatást nyújtani, azonban vele szemben az eljárás bármely fázisában lévő ügyben fokozott elvárás érvényesül, mert az abban elhangzottak, a megismerhető tények nem véglegesek. Különösen igaz ez a nyomozási eljárásra. Amennyiben a sajtószerv beszámolójában megszegi az Smtv. idézett rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit és ennek következtében személyiségi jogot sért, nem háríthatja el magától a közléssel kapcsolatos polgári jogi felelősséget. Nem sérti azonban a személyiségi jogot a sajtó, ha a tájékoztatása hiteles, a büntetőeljárás állásának megfelelő, mindez pedig az olvasók számára is egyértelmű.

[28] A cikk sérelmezett tartalma a megindult büntetőeljárásról, az annak alapjául szolgáló feljelentésről és az abban foglaltakról szóló tények, továbbá a feljelentő álláspontjának bemutatása volt. Ezekkel az elemekkel kapcsolatban a felperes sem állította, hogy a cikkben megjelentetett tartalom nem egyezik meg a valósággal és ilyen következtetés a bizonyítási eljárás adataiból sem volt levonható. A PK 14. számú állásfoglalás szerint alakult ítélkezési gyakorlat éppen azért tekinti alkalmazhatónak az állásfoglalás II. pontját a vádemelés előtti eljárási cselekményekről szóló tudósításra is, mert ilyen esetben a valóság bizonyítása csupán arra szorítkozhat, hogy megegyező, valósághű-e a sajtó beszámolója az általa közölt eljárási adatokról. Ebből következően csak az eltorzítva bemutatott hír lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. A jelen perben a fellebbező sem ezt állította, hanem érdemben vitatta a cikkben – áttételesen a feljelentésben – foglaltak valóságát, és maga a helyreigazító közlemény is azt célozta, hogy a felperesnek az ügygel kapcsolatos saját értékelése, nem pedig a büntetőeljárásban feltárt tények váljanak ismertté. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a döntés indokolásának kiegészítésével a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A felperes pervesztesnek minősül, az alperes azonban fellebbezési ellenkérelmet nem nyújtott be, így jogi képviselőjének munkadíjáról a másodfokú bíróság sem határozott. A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a felperest a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2020. március 16.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.

dr. Hegedűs Mária s.k.

a tanács elnöke

bíró

dr. Kovács Helga s.k.

előadó bíró